

Overzicht wijzigingen verordening Jeugdhulp 2024 → 2027

Onderwerp	Verordening 2024 (was)	Verordening 2027 (wordt)
Afbakening jeugdhulp De afbakening van de jeugdhulpplicht is in de verordening met name uitgewerkt in de artikelen 9, 10, 11 en 13. Deze bepalingen geven invulling aan de vraag welke ondersteuning behoort tot de verantwoordelijkheid van ouders en hun netwerk en in welke situaties een beroep op de Jeugdwet mogelijk is. Daarbij zijn met name de afbakening van reguliere kinderopvang en buitenschoolse opvang en het onderscheid tussen normale ontwikkeling en jeugdhulp beleidsmatige keuzes die binnen de ruimte van de Jeugdwet door de gemeenteraad worden gemaakt. Dat we moeten begrenzen is opgelegd vanuit jurisprudentie. Hoe we begrenzen is politieke keuze waarbij gemeenten beleidsvrijheid hebben. De afbakening die wij nu opnemen staat niet op zichzelf, maar sluit aan bij een bredere beweging vanuit het Rijk, de VNG, de Hervormingsagenda Jeugd en recente jurisprudentie. We volgen de modelverordening en hebben de in groen aangegeven opties daaruit gevolgd.	Algemene criteria voor toegang tot jeugdhulp.	Expliciet vastgelegd dat geen jeugdhulp wordt verstrekt voor problemen die passen bij normale ontwikkeling of gebruikelijke zorg. Aansluiting bij Wlz-beleidsregels gebruikelijke zorg.
Eigen verantwoordelijkheid ouders De eigen verantwoordelijkheid van ouders is met name uitgewerkt in de artikelen 10, 11 en 13 van de verordening. Daarbij wordt geconcretiseerd welke hulp, zorg en ondersteuning redelijkerwijs van ouders en hun sociaal netwerk mag worden verwacht voordat een beroep op de Jeugdwet wordt gedaan. Deze bepalingen raken rechtstreeks aan de afbakening van de gemeentelijke jeugdhulpplicht en vormen daarmee één van de belangrijkste beleidsmatige keuzes binnen de verordening. Dat we moeten uitwerken wat we verstaan onder de eigen verantwoordelijkheid van ouders is opgelegd vanuit de jurisprudentie. Hoe we dat doen is een politieke keuze waarbij gemeenten beleidsvrijheid hebben.	Eigen kracht en gebruikelijke zorg worden in algemene zin benoemd.	Uitgebreide regels over wanneer ouders zelf hulp moeten bieden en wanneer sprake is van overbelasting. Ook kan van ouders worden verwacht dat zij werk of activiteiten aanpassen.

de politieke keuzes zitten vooral in: 1. de uitwerking van eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen (artikel 10); 2. de mate waarin van ouders verwacht wordt dat zij zelf bovengebruikelijke hulp leveren (artikel 10); 3. de expliciete uitsluiting van reguliere kinderopvang en BSO als jeugdhulp (artikel 13); 4. het uitgangspunt dat ouders verantwoordelijk zijn voor vervoer (artikel 11). De beleidsmatige wijzigingen betekenen daarbij niet zozeer een koerswijziging, maar vormen vooral een nadere vastlegging van uitgangspunten die reeds worden toegepast binnen de huidige uitvoeringspraktijk.		
Goedkoopst adequate voorziening Dit is uitgewerkt in artikel 9 lid 4 De verordening introduceert het uitgangspunt dat, wanneer meerdere passende vormen van ondersteuning beschikbaar zijn, de gemeente de goedkoopst adequate en tijdig beschikbare voorziening verstrekt. Hiermee wordt invulling gegeven aan de verantwoordelijkheid om publieke middelen doelmatig in te zetten en wordt aangesloten bij de landelijke ontwikkeling om schaarse jeugdhulpmiddelen beschikbaar te houden voor jeugdigen die deze ondersteuning daadwerkelijk nodig hebben. Met dit artikel wordt een bestaande werkwijze en afwegingskader explicieter en juridisch beter verankerd.	Niet als algemeen toetsingscriterium opgenomen.	College verstrekt expliciet de goedkoopst adequate, tijdig beschikbare voorziening.
Effectiviteit hulp Dit is m.n. uitgewerkt in artikel 9 lid 5 en 6. De verordening introduceert als uitgangspunt dat een individuele voorziening alleen wordt verstrekt wanneer deze naar verwachting doeltreffend is en wezenlijk bijdraagt aan het oplossen van de hulpvraag. Daarnaast wordt in beginsel gestuurd op het inzetten van bewezen effectieve interventies. Hiermee kiest de raad ervoor beschikbare jeugdhulpmiddelen primair in te zetten voor ondersteuning waarvan de effectiviteit aannemelijk of wetenschappelijk onderbouwd is. Dit zorgt voor meer sturing op kwaliteit en doelmatigheid.	Geen expliciete eis.	In beginsel werken met bewezen effectieve interventies; bewezen niet-effectieve interventies worden uitgesloten.

Verwijzingen huisarts Dit is m.n. uitgewerkt in artikel 3. Het gaat om het op papier vastleggen van een reeds in de praktijk werkende werkwijze. Het betreft een beleidsmatige keuze waarmee we de gemeentelijke grip op uitgaven en verwijzingen vergroten.	Gemeente volgt verwijzing; geen expliciete regeling voor niet-gecontracteerde aanbieders.	Niet-gecontracteerde aanbieders worden in beginsel niet vergoed, tenzij vooraf toestemming van het college.
Duur beschikkingen Dit is m.n. uitgewerkt in artikel 2 lid 3. Het gaat om het op papier vastleggen van een reeds in de praktijk werkende werkwijze. Het betreft een beleidsmatige keuze waarmee we willen sturen op resultaten.	Geen maximale duur genoemd.	Individuele voorzieningen worden in beginsel voor maximaal één jaar afgegeven.
Kinderopvang en BSO Dit is uitgewerkt in artikel 13. Het verheldert de reikwijdte van de Jeugdwet. De verordening legt expliciet vast dat reguliere kinderopvang en reguliere buitenschoolse opvang geen vorm van jeugdhulp zijn. Hiermee wordt een duidelijke afbakening aangebracht tussen de verantwoordelijkheid van ouders en het reguliere kinderopvangstelsel enerzijds en de gemeentelijke jeugdhulpplicht anderzijds. Alleen wanneer vanwege opgroei-, opvoedings- of psychische problematiek specialistische begeleiding noodzakelijk is die niet door ouders of de opvang kan worden geboden, kan inzet vanuit de Jeugdwet aan de orde zijn. Deze bepaling sluit aan bij de landelijke ontwikkeling om de reikwijdte van de jeugdhulpplicht te verduidelijken en vormt tegelijkertijd een beleidsmatige keuze over de omvang van de gemeentelijke verantwoordelijkheid.	Geen expliciete bepaling.	Reguliere kinderopvang en BSO worden expliciet buiten de Jeugdwet geplaatst. Alleen specialistische begeleiding kan worden ingezet.
Vervoer Dit is uitgewerkt in artikel 11. Het gaat om een artikel waarmee de reikwijdte van de jeugdwet wordt verhelderd. Hiermee wordt de afbakening tussen de verantwoordelijkheid van ouders en de gemeentelijke jeugdhulpplicht verduidelijkt. Deze bepaling vormt een beleidsmatige keuze binnen de ruimte die de Jeugdwet biedt en sluit aan bij het bredere uitgangspunt dat eerst wordt gekeken naar eigen mogelijkheden voordat gemeentelijke ondersteuning wordt ingezet.	Niet afzonderlijk uitgewerkt.	Ouders zijn primair verantwoordelijk; tweemaal brengen/halen per week wordt als eigen verantwoordelijkheid gezien.

Dyslexiezorg Dit wordt uitgewerkt in artikel 12. Ook hierbij gaat het om een artikel waarmee de reikwijdte van de jeugdhulp wordt verhelderd. Tevens maakt het helder hoe de toegang ertoe is geregeld. De verordening verduidelijkt dat uitsluitend diagnostiek en behandeling van Ernstige Dyslexie (ED) onder de gemeentelijke jeugdhulpplicht vallen. Hiermee wordt de afbakening tussen onderwijs en jeugdhulp expliciet gemaakt. Reguliere ondersteuning bij lees- en spellingsproblemen blijft primair een verantwoordelijkheid van het onderwijs. De bepaling sluit aan bij landelijke regelgeving, jurisprudentie en het Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling en draagt bij aan een duidelijke begrenzing van de gemeentelijke verantwoordelijkheid.	Ernstige dyslexie als voorziening benoemd.	Toegang alleen via beoordeling door ED-specialist van het samenwerkingsverband.
PGB algemeen De pgb bepalingen zijn uitgewerkt in hoofdstuk 5 in de artikelen 15 t/m 20. Deze artikelen geven heldere handvatten voor het beoordelen van een aanvraag om een pgb en waarborgen voor de kwaliteit. • De klant moet pgb vaardig zijn • De aanbieder moet van voldoende kwaliteit zijn • En als er twijfels zijn over de integriteit van de aanbieder kan een pgb geweigerd worden.	Relatief beperkte uitwerking.	Uitgebreid hoofdstuk over pgb-vaardigheid, kwaliteitseisen, integriteitstoetsen en beheer.
PGB-aanbieders De pgb bepalingen zijn uitgewerkt in hoofdstuk 5 in de artikelen 15 t/m 20. M.n. in artikel 15 en 18 zijn de eisen uitgewerkt die gelden voor PGB-aanbieders. Deze artikelen geven heldere handvatten voor het beoordelen van een aanvraag om een pgb en waarborgen voor de kwaliteit. Tevens biedt het handvatten voor fraudebestrijding. Dit zit m.n. in artikel 15 lid 3.	Beperkte kwaliteitseisen.	Mogelijkheid pgb te weigeren bij fraude, strafrechtelijke antecedenten of Bibob-problematiek.

VOG De verordening breidt de VOG verplichting uit naar formele aanbieders. Hiermee wordt de veiligheid van jeugdigen versterkt en worden aanvullende waarborgen gecreëerd voor een rechtmatige en verantwoorde uitvoering van persoonsgebonden budgetten.	Alleen voor informele hulp.	Brede VOG-verplichting voor pgb-uitvoerders (ouders uitgezonderd).
Medewerkingsplicht De verordening legt expliciet vast dat ouders verplicht zijn medewerking te verlenen aan het onderzoek naar de noodzaak van jeugdhulp. Deze bepaling introduceert geen wezenlijk nieuwe bevoegdheid, maar codificeert bestaande bestuursrechtelijke uitgangspunten en jurisprudentie. Wel wordt hiermee verduidelijkt welke gevolgen aan het ontbreken van noodzakelijke medewerking kunnen worden verbonden en wordt de uitvoerbaarheid van de verordening vergroot.	Niet expliciet geregeld.	Nieuwe bevoegdheid om hulp te weigeren of in te trekken bij onvoldoende medewerking aan onderzoek of hulpverlening.
Fraude- en rechtmatigheidstoezicht Meer focus op rechtmatigheid en beheersing	Toezichthouder mogelijk.	Uitgebreide bepalingen over toezicht, opschorten SVB-betalingen, rechtmatigheidsonderzoek en controle.
18-/18+ overgang Versterkt continuïteit van ondersteuning.	Beperkt geregeld.	Uitgebreide verplichting om tijdig overgang naar Wmo, Zvw of Wlz voor te bereiden.

3 KERNBODSCHAPPEN NIEUWE VERORDENING:

1. Heldere afbakening van de jeugdhulpplicht

- Gebruikelijke zorg wordt uitgewerkt.
- Kinderopvang en BSO expliciet uitgesloten.
- Meer nadruk op eigen kracht van ouders.

2. Meer grip op toegang en kosten

- Goedkoopst adequate voorziening.
- Beperking vergoeding niet-gecontracteerde aanbieders.
- Beschikkingen in beginsel maximaal één jaar.

3. Meer nadruk op kwaliteit en rechtmatigheid

- Bewezen effectieve hulp.
- Zwaardere pgb-eisen.
- Uitbreiding toezicht en fraudebestrijding.